

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kim Andersen vælger bevidst at sige, at jeg skulle have sagt, at det skulle være kynisk at glæde sig over et erhverv. Det var slet ikke det, jeg gik ind i. Jeg sagde, at det er kynisk, at Venstre kun interesserer sig for tonnage og valuta-indtjening og overhovedet ikke ser på forholdet for de mennesker, det går ud over. Det nytter altså ikke noget, at Venstres ordfører prøver at sige, at der sker arbejdsskader i alle erhverv. Det er vi fuldstændig klar over, og det gør vi noget ved.

En væsentlig faktor i at nedbringe antallet af arbejdsskader og hjælpe folk til at få en ordentlig erstatning er fagbevægelsen. Mener hr. Kim Andersen, at det bedste, vi kunne gøre for at nedbringe arbejdsskaderne i Danmark, er, at vi også skal afskaffe fagforeningerne for alle dem, der arbejder på land, ligesom hr. Kim Andersen åbenbart synes, at det er helt i orden, at de udenlandske søfolk ikke skal have ret til at blive organiseret i danske fagforeninger, ikke skal have ret til at have nogle, der kan hjælpe dem, bl.a. med at sørge for, at de får erstatning, når de har været ude for en arbejdsskade?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er det måske ikke passende, at man indgår væddemål fra talerstolen. Men jeg vil gerne sige til hr. Kim Andersen, at ILO har opfordret den danske regering, specifikt på baggrund af en klage, som LO har indbragt for ILO, til at bringe DIS-loven – det er DIS-lovens § 10 – i overensstemmelse med de konventioner, Danmark har tiltrådt, meget præcist og specifikt. Kan hr. Kim Andersen bekræfte det?

Men når hr. Kim Andersen nu henviser til konferencen i maj 2002, hvor man kom med en generel bemærkning til alle, finder hr. Kim Andersen det så ikke lidt underligt, at en af rederiforeningerne har indklaget Specialarbejderforbundet for Arbejdsretten for at gøre opmærksom på, at man gerne vil have bragt overensstemmelse mellem DIS-loven og ILO-konventionerne, fordi loven siger, at det må man ikke? Er det ikke fantastisk, at en arbejdsgiverforening kan indklage en faglig organisation for at ønske at efterleve de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt? Det kan man blive dømt for i en arbejdsret. Finder hr. Kim Andersen det ikke en smule mærkværdigt?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Til fru Line Barfod: Vi mener ikke, at vi skal afskaffe nogen fagforeninger, og svaret på problematikken om at minimere antallet af arbejdsulykker er naturligvis ikke at afskaffe fagforeningerne.

Kl. 10.35

Men kendsgerningen er jo i denne sammenhæng, at de medarbejdere, der er bosat her i landet, er dem, der er omfattet af de danske overenskomst- og organisationsforhold og forhandlingsretten. Det er helt i overensstemmelse med de internationale løn- og arbejdsmarkedsvilkår inden for skibsfartsområdet, og det er hovedhjørnестenen i DIS-loven fra 1988, som er med til at sikre, at vi har et blåt Danmark i vækst og fremgang, som sikrer stadig større beskæftigelse til medarbejdere i den danske handelsflåde, som arbejder og lever under nogle af verdens bedste vilkår inden for søfarten. Det er da positivt, det er da godt.

Jeg må sige til hr. Ole Sohn, at i det forslag til vedtagelse, som jeg netop har fremsat, fremgår det jo, at Folketinget beder regeringen om at give en redegørelse om DIS-reglerne i sammenligning med andre internationale registre. Der vil det jo så komme til at fremgå, hvis ikke der er overensstemmelse mellem andre registre og de regler, der er i de internationale konventioner, og så de regler, der er beskrevet i DIS-loven.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er godt nok utroligt, hvad man skal høre, når man sidder her, at reglen om, at fagforeningerne ikke må organisere de udenlandske søfolk, skulle være hovedhjørnестenen i Det Internationale Skibsregister, og at det normalt skulle være sådan, at det kun er folk, der er bosat i Danmark, der er omfattet af overenskomster. Det gælder ikke på nogen andre områder. Der er ikke nogen andre lande, der har en sådan regel. Der er mange andre lande, der har internationale skibsregistre, men der er ikke andre lande, der har forbudt fagforeningerne at organisere søfolkene.

Det fører rent faktisk til problemer for de udenlandske søfolk. Det hjælper dem ikke meget, at de får et eller andet brev på dansk, som de ikke kan forstå, når de er kommet til skade, eller at de efterladte får et brev på dansk, de ikke kan forstå, og ikke har nogen organisation til at hjælpe sig. Hvordan i alverden skal de finde ud